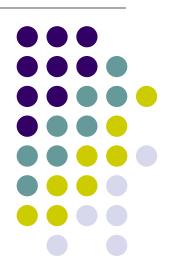
Zastosowanie metod typu 'ab-initio' do badania właściwości materiałów

WYKŁAD – Metoda funkcjonału gęstości – uzupełnienia

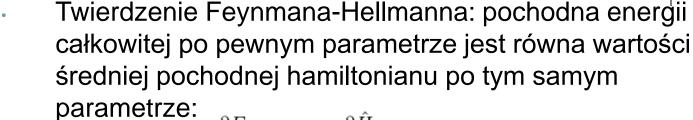

- Siły twierdzenie Feynmana-Hellmana
- Uwzględnienie ekranowania metoda GW
- Uwzględnienie korelacji metoda LDA+U
- Teoria odpowiedzi liniowej fonony
- Dynamika molekularna

$$\frac{\partial E}{\partial \lambda} = \int \psi^*(\lambda) \frac{\partial \hat{H}_{\lambda}}{\partial \lambda} \psi(\lambda) \ d\tau$$

 Pozwala to wyliczyć siły działające na molekułę bądź atom w sieci krystalicznej

$$F_{X_{\gamma}} = -\frac{\partial E}{\partial X_{\gamma}} = -\langle \psi | \frac{\partial \hat{H}}{\partial X_{\gamma}} | \psi \rangle$$

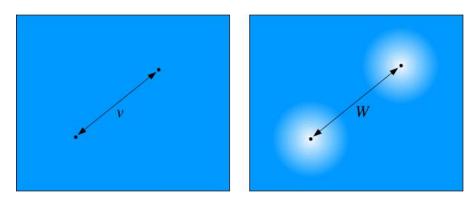
Optymalizacja – siły równe zero

Uwzględnienie ekranowania – metoda GW

- Ciało stałe układ wieloelektronowy
- Człon wymienno-korelacyjny
- Oddziaływanie kulombowskie

Funkcja Greena – propagator

$$\begin{split} G^{\mathrm{e}}(\mathbf{r}t,\mathbf{r}'t') &= -\frac{i}{\hbar} \left\langle \Psi_0^N(t) \left| \hat{\psi}(\mathbf{r}) \hat{U}(t,t') \hat{\psi}^{\dagger}(\mathbf{r}') \right| \Psi_0^N(t') \right\rangle \theta(t-t') \\ &= -\frac{i}{\hbar} \left\langle \Psi_0^N \left| \hat{\psi}(\mathbf{r}t) \hat{\psi}^{\dagger}(\mathbf{r}'t') \right| \Psi_0^N \right\rangle \theta(t-t') \,, \\ \hat{U}(t,t') &= \exp[-i\hat{H}(t-t')/\hbar] \end{split}$$

Uwzględnienie ekranowania – metoda GW

Wielociałowy rachunek zaburzeń – równanie Dysona

$$G(\mathbf{r}, \mathbf{r}'; \omega) = G_0(\mathbf{r}, \mathbf{r}'; \omega) + \iint G_0(\mathbf{r}, \mathbf{r}''; \omega) \Sigma(\mathbf{r}'', \mathbf{r}'''; \omega) G(\mathbf{r}''', \mathbf{r}'; \omega) d^3r'' d^3r'''$$

Zagadnienie K-S – przybliżenie jednocząstkowe

$$\left[-\frac{1}{2} \nabla^2 + V_H + V_{ext} + V_{xc} \right] \Phi_i = \varepsilon_i \Phi_i$$

Nie uwzględnia ekranowania:

$$\left[-\frac{1}{2}\nabla^2 + V_H + V_{ext}\right]\Psi_i(\mathbf{r}) + \int \Sigma(\mathbf{r}, \mathbf{r}'; E_i)\Psi_i(\mathbf{r}')d\mathbf{r}' = E_i\Psi_i(\mathbf{r})$$

Ile wynosi poprawka jaką należy dodać do członu V_{xc}?

Uwzględnienie ekranowania – metoda GW

Poprawka

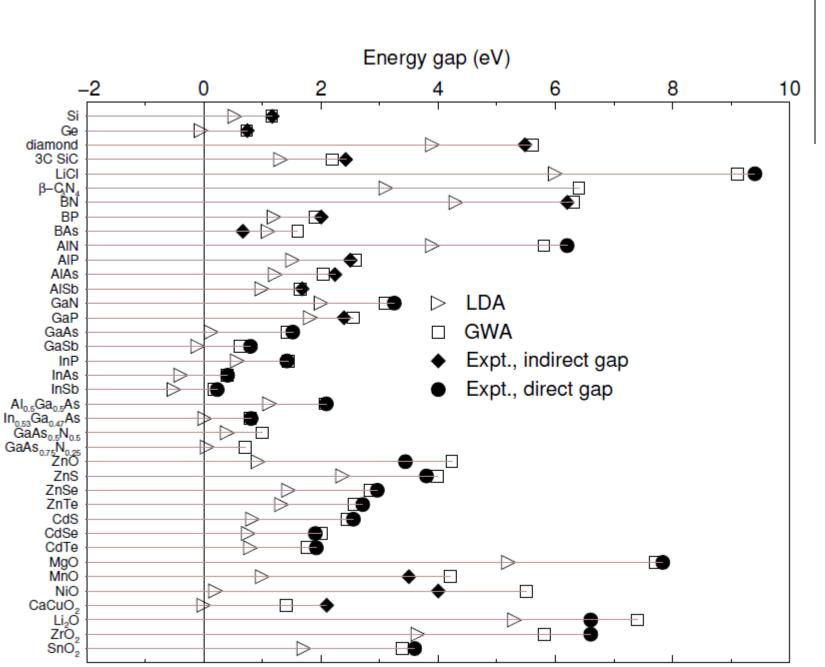
$$E_i = \varepsilon_i + \langle \Phi_i | \Sigma(E_i) - V_{xc} | \Phi_i \rangle \approx \varepsilon_i + Z_i \langle \Phi_i | \Sigma(\varepsilon_i) - V_{xc} | \Phi_i \rangle$$

$$Z_{i} = \left[1 - \left.\frac{\partial \Sigma_{i}(E)}{\partial E}\right|_{E=\varepsilon_{i}}\right]^{-1}, \quad \Sigma_{i}(E) \equiv \langle \Phi_{i} | \Sigma(E) | \Phi_{i} \rangle$$

Jak zatem przybliżyć wartość $\Sigma(E)$?

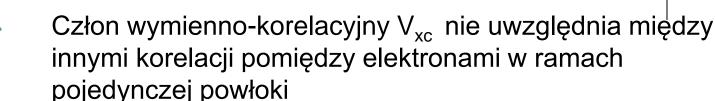
$$\Sigma(\mathbf{r}, \mathbf{r}'; E) = \frac{i}{2\pi} \int e^{iE'\delta} G(\mathbf{r}, \mathbf{r}'; E + E') W(\mathbf{r}, \mathbf{r}'; E') dE'$$

$$W(\mathbf{r}, \mathbf{r}'; \omega) = \int \varepsilon^{-1}(\mathbf{r}, \mathbf{r}''; \omega) v(\mathbf{r}'', \mathbf{r}') d\mathbf{r}''$$

- Przykład otwarte powłoki d w związkach żelaza
- Można to uwzględnić dodając do hamiltonianu K-S człon typu "hubbardowskiego"
- Model Hubbarda

$$\hat{H} = \sum_{ij\sigma} -t_{ij}\hat{c}_{j\sigma}^{\dagger}\hat{c}_{i\sigma} + \sum_{i} U\hat{n}_{i\uparrow}\hat{n}_{i\downarrow}$$

LDA+U – jeden parametr

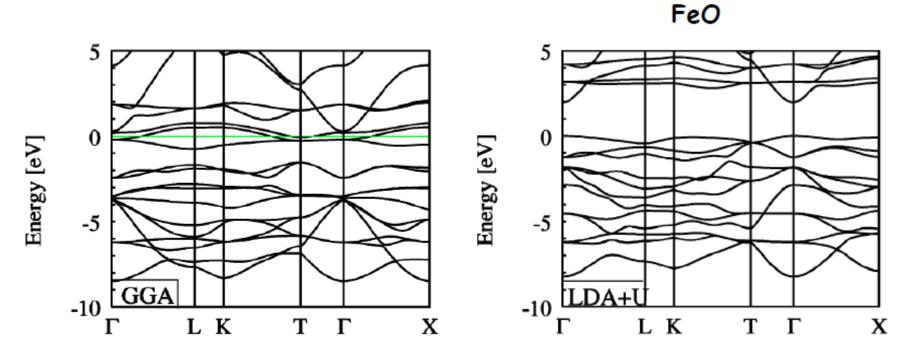
$$E_{LDA+U} = E_{LDA} \left[\rho \right] + E_{U} \left[\left\{ n_{mm'}^{I\sigma} \right\} \right] = E_{LDA} \left[\rho \right] + \frac{U}{2} \sum_{I,\sigma} Tr \left[\mathbf{n}^{I\sigma} \left(1 - \mathbf{n}^{I\sigma} \right) \right]$$

U – zwykle w granicach 0-5 eV

Uwzględnienie korelacji – metoda LDA+U

$$\left(-\sum_{I} \frac{\hbar^{2}}{2M_{I}} \frac{\partial^{2}}{\partial \mathbf{R}_{I}^{2}} + E(\mathbf{R})\right) \Phi(\mathbf{R}) = \mathcal{E}\Phi(\mathbf{R})$$

Widmo fononów można otrzymać z zależności

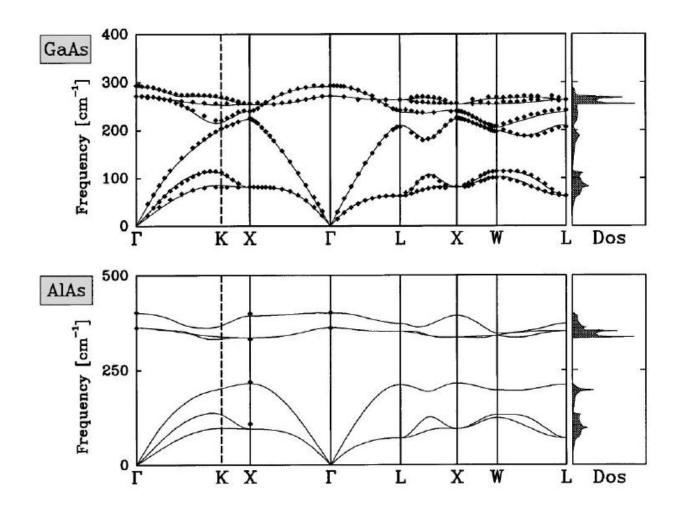
$$\det \left| \frac{1}{\sqrt{M_I M_J}} \frac{\partial^2 E(\mathbf{R})}{\partial \mathbf{R}_I \partial \mathbf{R}_J} - \omega^2 \right| = 0.$$

 Pochodne energii całkowitej po dowolnych parametrach można obliczyć korzystając z tw. Feynmana-Hellmanna

$$\frac{\partial^{2} E(\mathbf{R})}{\partial \mathbf{R}_{I} \partial \mathbf{R}_{J}} = -\frac{\partial \mathbf{F}_{I}}{\partial \mathbf{R}_{J}} = \int \frac{\partial n_{\mathbf{R}}(\mathbf{r})}{\partial \mathbf{R}_{J}} \frac{\partial V_{\mathbf{R}}(\mathbf{r})}{\partial \mathbf{R}_{I}} d\mathbf{r}$$
$$+ \int n_{\mathbf{R}}(\mathbf{r}) \frac{\partial^{2} V_{\mathbf{R}}(\mathbf{r})}{\partial \mathbf{R}_{I} \partial \mathbf{R}_{J}} d\mathbf{r} + \frac{\partial^{2} E_{N}(\mathbf{R})}{\partial \mathbf{R}_{I} \partial \mathbf{R}_{J}}.$$

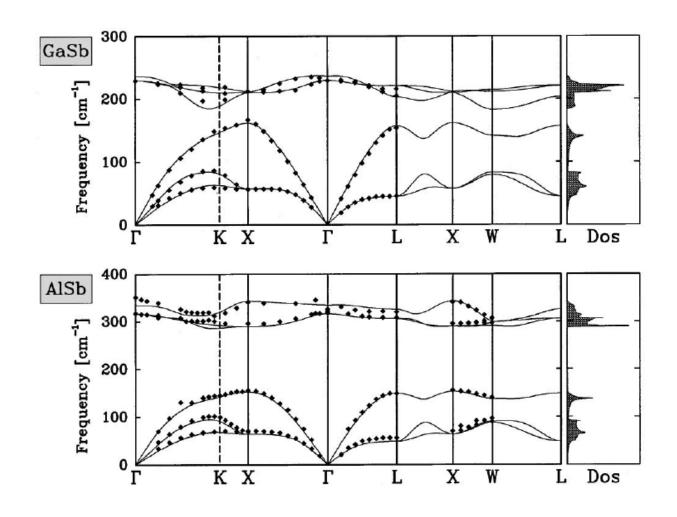
Teoria odpowiedzi liniowej – fonony

Dynamika molekularna

- Numeryczne rozwiązywanie i komputerowa symulacja przestrzeni fazowej dla modelu układu molekuł, poprzez całkowanie równań ruchu Newtona lub kompleksowo z uwzględnieniem licznych oddziaływań w celu uzyskania informacji o właściwościach zależnych od czasu.
- Oddziaływania między elementami układu są opisywane przez pewną funkcję oraz zespół parametrów dla tej funkcji.
- Równania do rozwiązania

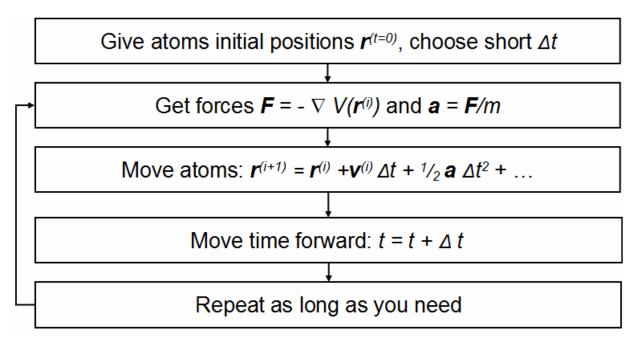
$$\frac{d^2x_i}{dt^2} = \frac{F_{xi}}{m} \qquad \left(\frac{d^2x}{dt^2} = \frac{d}{dt}\frac{dx}{dt} = \frac{d}{dt}v\right)$$

$$\begin{cases} \frac{dv}{dt} = \frac{F}{m} \Rightarrow \begin{cases} \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{F}{m} \Rightarrow \begin{cases} \Delta v = \frac{F\Delta t}{m} \Rightarrow \begin{cases} v(t + \Delta t) = v(t) + \frac{F(t)\Delta t}{m} \\ v = \frac{\Delta x}{\Delta t} \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} v(t + \Delta t) = v(t) + \frac{F(t)\Delta t}{m} \end{cases}$$

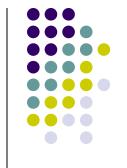

Dynamika molekularna

Ogólny algorytm

- Różne modele układu
- Różne zespoły statystyczne

Dynamika molekularna – klasyczna vs. ab-initio

klasyczna

- Stały potencjał
- Brak elektronowych stopni swobody
- Brak opisu reakcji chemicznych
- Zakres do ok. 100 Ang
- Skala czasowa do ok. 10 ns

ab-initio

- Potencjał samozgodny
- Elektronowe stopnie swobody
- Opis powstawania i zrywania wiązań chemicznych
- Zakres do ok. 20 Ang
- Skala czasowa do ok. 100 ps

Dynamika molekularna *ab-initio* – Car-Parinello

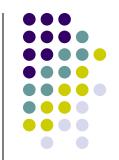
- Korzysta z DFT i energii całkowitej K-S
- Równania ruchu są otrzymywane z lagranżjanu

$$\mathcal{L} = \frac{1}{2} \left(\sum_{I}^{\text{nuclei}} M_{I} \dot{\mathbf{R}}_{I}^{2} + \mu \sum_{i}^{\text{orbitals}} \int d\mathbf{r} |\dot{\psi}_{i}(\mathbf{r}, t)|^{2} \right) - E \left[\{\psi_{i}\}, \{\mathbf{R}_{I}\} \right]$$

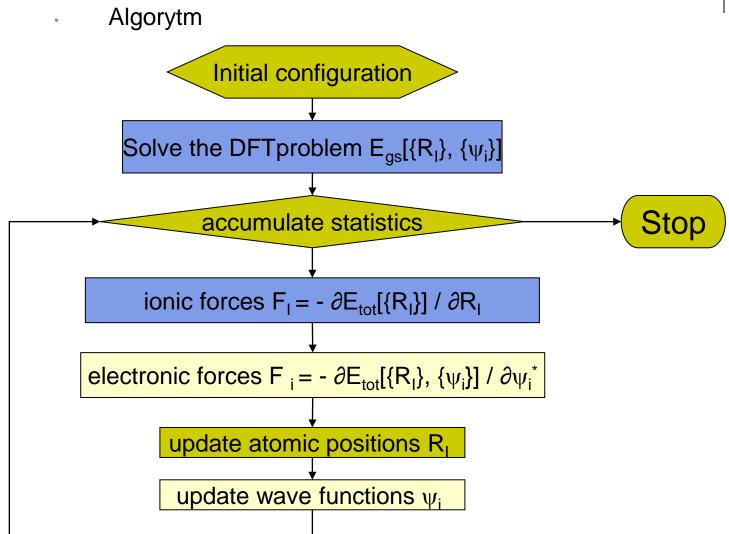
Równania ruchu

$$M_{I}\ddot{\mathbf{R}}_{I} = -\nabla_{I} E \left[\{ \psi_{i} \}, \{ \mathbf{R}_{J} \} \right]$$
$$\mu \ddot{\psi}_{i}(\mathbf{r}, t) = -\frac{\delta E}{\delta \psi_{i}^{*}(\mathbf{r}, t)} + \sum_{i} \Lambda_{ij} \psi_{j}(\mathbf{r}, t)$$

- Zastosowania głównie modelowanie reakcji chemicznych.
- Kody większość pakietów pseudopotencjałowych; cpmd

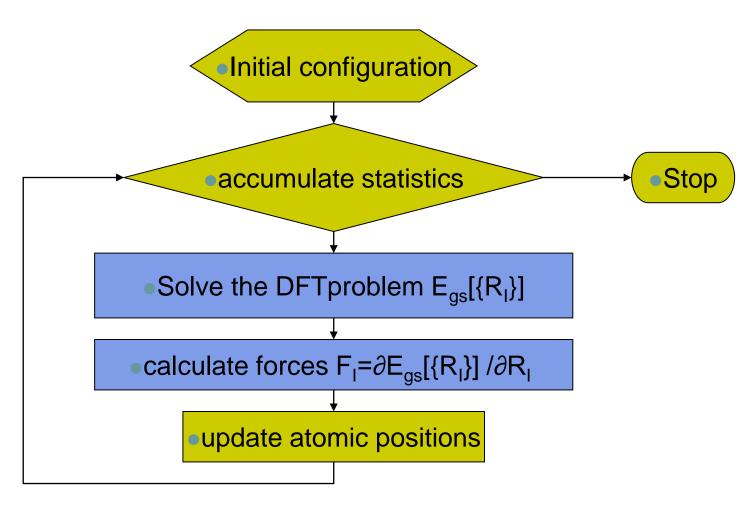
Dynamika molekularna *ab-initio* – Car-Parinello

Dynamika molekularna *ab-initio* – BO

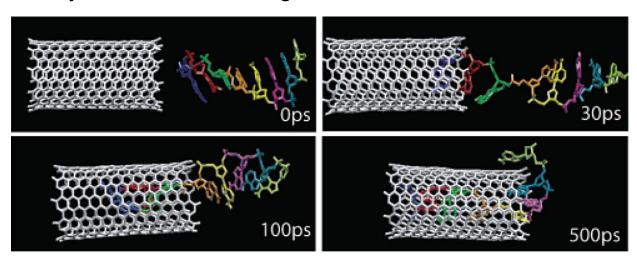
Algorytm

Dynamika molekularna *ab-initio* – Car-Parinello

Przykład – wnikanie fragmentu DNA do nanorurki

Przykład – rozciąganie nanorurki

